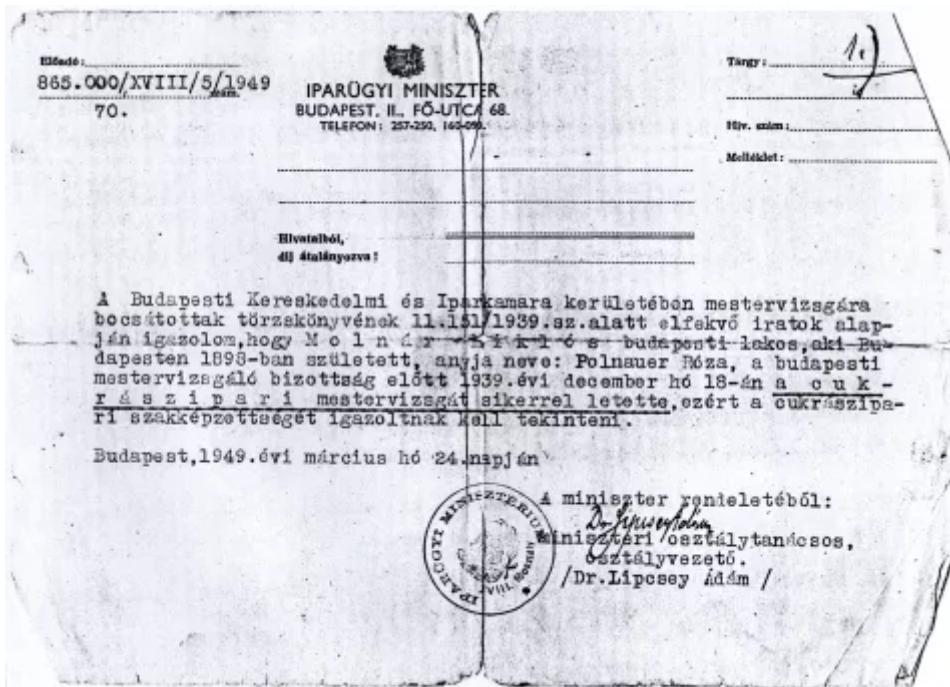

Igazolás Molnár Miklós Mestervizsgájáról

Apám kapta az Iparügyi Minisztériumtól 1949. március 24-én ezt az igazolást. A szövege a következő: ?A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara kerületében mestervizsgára bocsátottak törzskönyvének 11.151/1939. sz. alatt elfekvő iratok alapján igazolom, hogy Molnár Miklós budapesti lakos, aki Budapesten 1898-ban született, anyja neve: Polnauer Róza, a budapesti mestervizsgáló bizottság előtt 1939. évi december hó 18-án a cukrászipari mestervizsgát sikerrel letette.? ***** Apám 1898-ban született. Elemibe járt és polgári iskolába. A polgári után cukrászinásnak adták. Aztán később cukrászmester lett. 1939. december 18-án tette le a cukrászipari mestervizsgát a budapesti mestervizsgáló bizottság előtt. Az első világháborúban katonáskodott, de nem tudom, milyen alakulatnál volt, csak azt, hogy a fronton nem volt. Egyszerű katona volt, nem volt semmi rangja. Az 1930-as évek elején vagy talán már az 1920-as évek végén, nem tudom pontosan, hogy mikor, nyitották meg Molnár Vilmos és társai a Thököly út 14-ben lévő üzletet. A cégtáblán az állt, hogy 'MOLNÁR CUKRÁSZDA CUKORKA'. Ebben a Molnár a nagyapám volt, a társak a papám, Molnár Miklós és a papám sógora, Róna János. Az üzlet úgy működött, hogy cukorkagyárosoktól vették az árut, és továbbadták kiskereskedőknek. Főleg kisebb gyárakkal voltak kapcsolatban. Az üzlet szépen fejlődött, lett később még egy üzlet a Thököly út 8-ban is. Azért volt érdemes viszonylag közel még egy boltot nyitni, mert nagyon forgalmas hely, ott volt a Keleti pályaudvarral szemben, az egy nagyon jó hely volt, remek hely. És a 14-ben volt a nagybani, az volt tulajdonképpen a nagy üzlet, abból lettek jómódúak, nem a két boltból. A nagybátyám utazott, apám pedig a pestiekkel volt jóban, és főleg nyalókával és cukorkával kereskedtek. Volt mindenféle más is, de az volt a nagy cikk. A felszabadulás után apám megnyitotta a boltot. Áru persze nem volt, mert a boltot kirabolták. Az elloptott áru között volt medvecukor, ami babérlevélbe volt csomagolva, hogy meg ne romoljon. A medvecukrot elvitték, a babérlevelet nem, ottmaradt egy zsáknyi. Apám a babérlevelet kis zacskókba csomagolta, és azt árulta. Elképesztő, hogy mennyien akartak babérlevelet venni. Hosszú sor állt a bolt előtt. Aztán szerzett valahonnan Mauthner magot. Ez egy híres magkereskedő volt. Paprika-, paradicsom- meg mindenféle magot szerzett, és azt árulta. Aztán szerzett

valahonnan több vég selymet, és azt árulta. Később a cukorkakészítők megint elkezdtek nyalókát gyártani, és az óriási cikk volt. Az üzletet apám és Margit néném vitte. Lassan beindultak a gyárak, és 1946-ban, amikor bejött az új forint, nyomtattak egy árlistát, és azon már ilyen édességek voltak: tejkaramella, frutti, sósborszesz cukor, Negró, rumdrazsé, narancsdrzsé, kókuszcsemege, vegyes drazsé, omlós savanyú cukor, grillázs, puttonyos Mikulás, szaloncukor, savanyú cukor, erős cukor, selyemcukor. A bolt egészen az államosításig ment. 1948-ban történt az államosítás, az apámnak még azt sem engedték meg, hogy visszamenjen a kalapjáért.